

หนึ่งบทใคร่ครวญกับอายะฮ์ โอ์บรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่ากล่าวว่า “รอฮินา” แต่จงกล่าวว่า “อุนซุรนา”

[ไทย – Thai – تايلاندي]

แวมูฮัมหมัดซาบรี แวยะโก๊ะ

ตรวจทานโดย : ซุฟอัม อุษมาน

2011 – 1432

IslamHouse.com

﴿وقفه مع قوله تعالى : يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا

رَاعِنَا وَقُولُوا أَنْظِرْنَا ...﴾

« باللغة التايلاندية »

محمد صبري يعقوب

مراجعة: صافي عثمان

2011 – 1432

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

หนึ่งบททบทวนกับอายะฮฺ :

โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่ากล่าวว่า “รออินา” แต่จงกล่าวว่า
“อุนซุรนา”

มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮฺ ความจำเริญและความศานติจงมี
แต่ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ฉันขอปฏิญาณว่าไม่มีพระ
เจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺองค์เดียว โดยไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ และฉัน
ขอปฏิญาณว่าท่านนบีมุหัมมัดคือบ่าวและศาสนทูตของพระองค์

อัลลอฮฺ สุบหานะฮฺ วะตะอาลา ทรงแนะนำมารยาทที่ดีงามในการ
ปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่มีตำแหน่งที่ยิ่งใหญ่และสถานะอันสูงส่ง และดำรงซึ่งความ
ประเสริฐกว่ามนุษย์คนอื่นๆ นั่นคือ “ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ
วะสัลลัม” สำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาอายะฮฺนี้

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ
عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (البقرة : 104)

ความว่า “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่ากล่าวว่า “รออินา” แต่จงกล่าวว่า “อุน
ซุรนา” และจงฟังสิ่งที่ได้ถูกกล่าวไป สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธนั้น คือการลงโทษ
อันเจ็บปวด” (สูเราะฮฺ อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 104)

ในอายุขางตันนี้อัลลลอฮฺ สุบหานะฮฺ วะตะอะลา ได้กล่าวถึง พฤติกรรมของวงศวานบีนีอิสรอฮิลโดยเฉพาะชาวยิวเผ่าบีนี กุร็อยเซาะฮฺ, บีนี นะฎิรฺ และบีนี ก็อยนุกอฮฺ ซึ่งเป็นยิวที่อัลกุรอานมักจะกล่าวถึงเป็นบ่อยครั้ง และเป็นชาวยิวที่อาศัยอยู่ในบริเวณเมืองมาดีนะฮฺร่วมกับท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลัม และบรรดาผู้ศรัทธา ซึ่งพระองค์ได้เปิดเผยให้ผู้ศรัทธาได้รับรู้ถึงเหตุผลและข้อเท็จจริงที่ซ่อนเร้นอยู่เบื้องหลังคำพูดและการกระทำของพวกเขา ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการตักเตือนผู้ศรัทธาให้ระวังถึงความชั่วร้าย และเล่ห์เหลี่ยมของชาวยิวที่มีต่อท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลัม และบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย

ด้วยพฤติกรรมที่จ้องมองและก้าวร้าวของชาวยิวที่ไม่ตอบรับและศรัทธาในการเป็นศาสนทูตของท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลัม พวกเขาจึงพยายามแสวงหาทุกวิถีทางเพื่อขัดขวางและยับยั้งการเผยแผ่ศาสนาของท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลัม จึงทำให้การใส่ร้ายป้ายสี การโจมตี การหักหลังและร่วมมือกับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธารวมทั้งการแสดงมารยาทที่ต่ำทรามต่อท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลัม นั้นจึงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง

ท่านลัยยิด กุฎบฺ เราะหิมะฮฺศูลลอฮฺ ได้กล่าวว่า “อายุขานี้ได้เริ่มต้นด้วยการกล่าวกับบรรดาผู้ศรัทธาโดยตรงว่า “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย” ซึ่งอัลลลอฮฺทรงเรียกพวกเขาด้วยคุณลักษณะเฉพาะที่แตกต่างไปจากผู้อื่น คือคุณลักษณะที่มีความผูกพันกับองค์อภิบาลและศาสนทูตของพวกเขา คุณลักษณะที่มีความศรัทธาซึมซับเข้าสู่หัวใจของพวกเขาด้วย

การตอบรับรองค็อภีบาลและศาสนทูตของพระองค์?” (พิชิลาลิลกุรอาน โดยสัยยิด กุฎุบ หน้า : 1/291)

ท่านอับดุลลอฮฺ บินมัสอูด เราะฎิยัลลอฮุอันฮุได้กล่าวถึงความสำคัญของอายะฮฺ (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ไว้ว่า “เมื่อท่านได้ยินอัลลอฮฺได้ตรัสว่า “ โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย” ดังนั้นท่านจงสดับรับฟังให้เกิด เพราะนั่นอาจเป็นคำสั่งให้ทำความดี หรือเป็นคำสั่งให้ละเลิกจากการกระทำที่ชั่วร้าย” (ตฟสีร อิบนิ กะษีร หน้า : 180)

และด้วยลักษณะแห่งการเป็นผู้ศรัทธาตัวเอง จึงมีคำสั่งให้ให้พวกเขาปรับมารยาทของตนเองเมื่อจะสนทนากับท่านเราะซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม โดยไม่อนุญาตให้สนทนากับท่านเหมือนการสนทนากับบุคคลผู้อื่น ในการนี้ยอมไม่ใช่เป็นสิ่งที่แปลกประหลาดแม้แต่อย่างใด ก็ในสังคมปัจจุบันการสนทนากับคนใหญ่ คนโต กับกษัตริย์ ข้าราชการ หรือคนที่มีตำแหน่งสูงๆ เรายังต้องระวังและพยายามคัดสรรคำพูดที่จะใช้กับคนเหล่านี้ ทั้งนี้ก็เนื่องด้วยตำแหน่งและศักดิ์ศรีที่เขามีเหนือกว่าเรา

ชัยคุหมัมมัด ศอลิหฺ อัล-มุญญิด หะฟีเซาะฮฺลุลลอฮฺ ได้กล่าวถึงตำแหน่งของท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ว่า “แท้จริงแล้วมันเป็นสิ่งที่เกินจะบรรยายได้ด้วยคำพูด มีรายละเอียดที่เกินจะกล่าวถึงได้ ณ ที่นี้ ลองถามประวัติศาสตร์ซิ แล้วจะรู้ว่าไม่มีผู้ใดที่จะยิ่งใหญ่เทียบเท่าท่านนบีมุหัมมัด เพราะท่านนั้นปราศจากความผิดใดๆ อยู่เหนือข้อบกพร่องต่างๆ ตำแหน่งของท่านนั้นยิ่งใหญ่เกินที่ข้อบกพร่องจะเอื้อมถึง” (เอกสารตำแหน่งท่านนบีมุหัมมัด โดยชัยคุหมัมมัด ศอลิหฺ อัล-มุญญิด หน้า : 3)

ท่านได้กล่าวอีกว่า “ถ้าหากสมมุติว่าท่านในปีไม่มีบุญคุณใด นอกจากการที่ท่านเป็นสื่อกลางในการนำฮิตายะฮฺ(ทางนำ)จากฟากฟ้ามายังโลก และนำอัลกุรอานมายังจักรวาล แค่นั้นก็เป็นพระคุณและความดีที่จักรวาลนี้ไม่อาจปฏิเสธได้ และเป็นบุญคุณที่มนุษยชาติไม่อาจตอบแทนได้ และเป็นสิ่งที่มนุษย์ไม่อาจทดแทนบุญคุณแม้เพียงเสี้ยวหนึ่งได้” (เอกสารตำแหน่งท่านนบีมุหัมมัด โดยชัยคุมุหัมมัด ศอลิหฺ อัล-มุญญิด หน้า : 3)

สำหรับผู้ศรัทธาแล้วการระมัดระวังในการใช้คำพูด และการคัดสรรคำพูดที่คู่ควรกับตำแหน่งของท่านนั้นย่อมเป็นสิ่งที่จะต้องให้ความตระหนัก เพราะท่านปีนั้นมีเกียรติและศักดิ์ศรีเหนือกว่าคนอื่น ๆ อย่างไม่มีใครเทียบเคียงได้ ดังที่อัลลอฮฺ สُبْحَانَهِ ะตะอะลา ได้ตรัสถึงเรื่องนี้ว่า

﴿لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا﴾ (النور : ๖๓)

ความว่า “พวกเจ้าอย่าทำให้การเรียกร้องต่อท่านศาสนทูตในหมู่พวกเจ้า เป็นเช่นเดียวกับการเรียกร้องในระหว่างพวกเจ้าด้วยกัน...” (สุเราะฮฺ อัน-นูร : 63)

ฉะนั้น มีความจำเป็นยิ่งนักที่ผู้ศรัทธาเมื่อจะเรียกขานท่านนบีมุหัมมัด คือ ลัลลิลลอฮฺ อะลียิ ะสลัลัม ก็ต้องเรียกท่านด้วยกับการเลือกสรรถ้อยคำ เช่น “โอ้ท่านเราะฮ์มุลลอฮฺ” หรือ “โอ้ท่านนบีมุหัมมัด” ซึ่งจะเรียกท่านว่า “โอ้มุหัมมัด” หรือ “มุหัมมัด” เพียงอย่างเดียวย่อมไม่เป็นที่คู่ควรกับตำแหน่งและสถานะที่สูงส่งและยิ่งใหญ่ของท่านอย่างแน่นอน เช่นเดียวกับการ

สนทนาหรือพูดคุยกับท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ก็ต้องเลือกสรรคำพูดที่คู่ควรและเหมาะสมกับท่านด้วย

ชาวอาหรับโดยปรกติแล้วในขณะที่อยู่ร่วมกันหรือคลุกคลีกัน เมื่อมีความสนิทสนมกันแล้วก็จะกล่าวกันว่า -رَاعِنَا- รออินา- หมายถึง “ดูแลฉันหน่อยนะ อย่าทิ้งฉันนะ เห็นใจฉันหน่อยนะ”ซึ่ง คำว่ารออินา มาจากคำว่า มุรออะฮฺ หมายถึง “การช่วยเหลือ”

ท่านอับดุลลอฮฺ บินอับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า “คำว่า **رَاعِنَا**” เป็นคำพูดที่บรรดาเศาะหาบะฮฺเคยใช้กับท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ด้วยคำพูดที่ว่า **رَاعِنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ** หมายความว่า “เห็นใจฉันหน่อยนะโอ้เราะสูลุลลอฮฺด้วยการรับฟังในสิ่งที่ฉันจะบอกเล่าแก่ท่าน” (ตัฟซีร อิบนิ กะษีร หน้า : 181)

แต่ในทางกลับกันชาวยิว พวกเขา มักใช้คำพูดนี้ในนัยยะของการตำหนิท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม อัลลอฮฺจึงมีคำสั่งให้แก่ผู้ศรัทธาว่า อย่าได้พูดหรือใช้คำดังกล่าวนี้เหมือนพวกเขาอีก ถึงแม้ว่าจะเป็นคำกล่าวที่บรรดาผู้ศรัทธาเคยใช้กันมาก่อนแล้วก็ตาม แต่พระองค์ให้ใช้คำกล่าวอื่นที่มีความหมายคล้ายคลึงกันคือคำว่า **انظُرْنَا** หมายถึง “จงดูแลช่วยเหลือเรา หรือมองเราหน่อย” **انظُرْنَا** ถือเป็นคำใหม่ที่อัลลอฮฺ สุบฮานะฮฺ วะตะอาลา ได้นำเสนอแก่ผู้ศรัทธาเพื่อไม่ให้เลียนแบบชาวยิว และเป็นคำที่แสดงถึงการเรียกร้องความเมตตา การเห็นใจ ทั้งยังเป็นการทำลายวัตถุประสงค์อันเลวทรามของชาวยิวที่แอบแฝงอยู่ได้อีกด้วย ดังที่อัลลอฮฺ สุบฮานะฮฺ วะตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ
عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (البقرة : ١٠٤)

ความว่า “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่ากล่าวว่ “รออินา” แต่จงกล่าวว่า “อุน
ซุรนา” และจงฟังสิ่งที่ได้ถูกกล่าวไป สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธนั้น คือการลงโทษ
อันเจ็บปวด” (อัล-บะเกาะเราะฮะฮ์ 104)

ท่านอะฏอธฺ เราะหิมะฮ์สุลลอลฮฺ ได้กล่าวว่า “คำว่า “رَاعِنَا” เป็น
คำพูดที่ชาวอันศอรเคยใช้พูดคุยกัน ซึ่งอัลลอฮ์ทรงห้ามใช้คำนั้นอีก
(หลังจากนั้น)” (ตฟสีร อิบนิ กะษีร หน้า : 181)

ดร.อิสมาอีล ลฎูฟี หะฟีเซาะฮ์สุลลอลฮฺ ได้กล่าวว่า “คำเดียวกันนี้เอง
ที่ชาวยิวก็ได้ใช้ แต่พวกเขาจะใช้มันในนัยของการด่าทอด้วยคำพูดที่ว่า
“รออินัน” มาจากคำว่า “รูอูนะฮฺ” ซึ่งหมายถึง “ความโง่เขลา” เพื่อพลิก
แพลงคำพูดจากคำทั่วไปมาในเชิงที่มีนัยในการประณามหรือด่าทอท่าน
เราะฮ์สุลลอลฮฺ คีอิลลัลลอลฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลัม โดยที่พวกเขาจะนำมา
กล่าวเล่นลั่นกันจึงทำให้ความหมายของภาษานั้นเปลี่ยนไป ดังนั้นเมื่อ
นำคำดังกล่าวไปกล่าวกับท่านเราะฮ์สุลลอลฮฺ ความหมายของคำก็จะ
เปลี่ยนไปเป็นคำด่าที่มีความหมายว่า “ความโง่เขลา” ด้วยเหตุนี้จึงมี
ความเกรงว่าจะเป็นการด่าทอท่านเราะฮ์สุลลอลฮฺ คีอิลลัลลอลฮฺ อะ
ลัยฮิ วะสลัลัม ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่น่ารังเกียจและตำทราวมยิ่งนัก อัลลอ
ฮฺจึงห้ามใช้คำดังกล่าวและให้เปลี่ยนไปใช้คำอื่นแทน กระนั้นก็ตามเมื่อ
ชาวยิวรับรู้ว่บรรดาผู้ศรัทธาก็ได้ใช้คำนี้กับท่านเราะฮ์สุลลอลฮฺ
คีอิลลัลลอลฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลัมเช่นเดียวกัน (ในนัยที่สื่อถึงให้ท่านเราะฮ์

ลุลลอลฮุ ค็อลลัลลอลฮุ อะลลัยฮิ วะสัลลัม สนใจและพูดคุยกับพวกเขา) ชาวยิวก็เลยฉกฉวยโอกาสนี้โดยพวกเขาได้กล่าวว่า “ก่อนหน้านี้นี้เราเคยตำหนอหมัมมัดด้วยวิธีการที่ลับ ๆ ซ่อน ๆ แต่ ณ เวลานี้พวกเราสามารถที่จะตำหนอหมัมมัดอย่างเปิดเผยได้แล้ว” เมื่อเป็นเช่นนี้เมื่อพวกเขาพบเจอกับท่านเราะฮะสุลุลลอลฮุ ค็อลลัลลอลฮุ อะลลัยฮิ วะสัลลัม พวกเขาก็จะกล่าวว่า “رَاعِنَا يَا مُحَمَّدُ ใจ...หมัมมัดผู้ใจเขลา” หลังจากนั้นพวกเขาก็พากันหัวเราะด้วยความชอบใจ แต่เนื่องด้วยท่านสะอัด บินมุอาซ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เป็นเศาะหาบะฮ์ท่านหนึ่งที่เข้าใจในภาษาของชาวยิว ท่านจึงเข้าใจว่าชาวยิวกำลังตำหนิตามท่านเราะฮะสุลุลลอลฮุ ค็อลลัลลอลฮุ อะลลัยฮิ วะสัลลัมอยู่ ท่านจึงโกรธและได้กล่าวประกาศว่า “ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ถ้าหากว่าฉันได้ยินใครก็ตามในหมู่พวกเจ้าพูดต่อท่านเราะฮะสุลุลลอลฮุ ค็อลลัลลอลฮุ อะลลัยฮิ วะสัลลัมว่า “رَاعِنَا يَا مُحَمَّد” โดยแน่แท้ ฉันจะต้องตัดคอเขาคนนั้นอย่างแน่นอน” (เมื่อพวกยิวได้ยินเช่นนั้น) พวกเขาจึงกล่าวได้ไปว่า “คำพูดนี้ไม่ใช่เป็นคำพูดที่พวกเจ้าพูดกันเองหรือ” อัลลอฮ์ สุบหานะฮุ วะตะอะลา จิงประทานอายะฮ์นี้ลงมาเพื่อเป็นการปิดกั้นช่องทางที่ชาวยิวจะใช้ตำหนิตามท่านเราะฮะสุลุลลอลฮุ ค็อลลัลลอลฮุ อะลลัยฮิ วะสัลลัม” (ตัฟซีร์ อัล-บะยาน สูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ โดย ดร.อิสมาอีล ลุฎฟี หน้า : 1/100)

ท่านস্যยิด กุฎบุ เราะหิมะฮ์สุลุลลอฮุ ได้กล่าวว่า “การใช้วิธีการนี้ของชาวยิวเป็นการให้ร้ายเพื่อตอบสนององความโกรธแค้นและความอิจฉาริษยาของพวกเขา ดังที่พวกเขาได้ปฏิบัติต่อท่านอย่างไรมารยาทมาแล้ว ไม่ว่าจะด้วยการใช้วิธีการที่เลวทราม ไร้จริยธรรม ส่วนการห้ามที่ถูกนำมากล่าวในสถานการณ์นี้ทำให้เราเข้าใจได้ว่า อัลลอฮ์ทรง

ปกป้องท่านศาสนทูตของพระองค์และทรงปกป้องมุสลิมและเป็นการ
ป้องกันคนที่พระองค์ทรงรักไว้ให้รอดพ้นจากกลอุบายและเจตนาร้าย
ของศัตรูเจ้าเล่ห์ทั้งหลายมาตลอด” (พิชิตาลิลิกูรอ่าน โดยสัยยิด กุฎบ หน้า
: 1/292)

ท่านอิบनुญะวีรเราะหิมะฮะฮุดลอลฮุ ได้กล่าวว่า “ทัศนะที่ถูกต้อง
สำหรับเรานั้นคืออัลลอลฮุทรงห้ามบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลายกล่าวต่อ
ท่านศาสนทูตของพระองค์ คือลัลลอลฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ว่า “รออีนา”
เพราะมันเป็นคำกล่าวที่อัลลอลฮุทรงโกรธกริ้วที่จะให้กล่าวต่อท่านศาสดา
ทูตของพระองค์ คือลัลลอลฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ” (ตัฟซีร อิบนิ กะซีร์ หน้า
: 1/ 181)

ท่านอิบनुกะซีร์เราะหิมะฮะฮุดลอลฮุ ได้นำเสนอหะดีษบทหนึ่งเพื่อใช้ในการ
การอธิบายและสร้างความเข้าใจต่ออายะฮ์นี้ไว้ว่า ท่านอิบनुอุมร์เราะหิมะฮะฮุดลอลฮุ
อันฮุมมา ได้เล่าว่า ท่านเราะฮะฮุดลอลฮุ คือลัลลอลฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า
«مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ» (سنن أبي داود رقم ٣٥١٢، وصححه الألباني
في صحيح الجامع رقم ٦١٤٩)
ความว่า “บุคคลใดที่เลียนแบบกลุ่มชนหนึ่งกลุ่มชนใด เขาก็เหมือนกลุ่ม
ชนนั้นด้วย” (สุนัน อิบิ ดาอูด หมายเลข 3512, อัล-อัลบานียืนยันใจจัดว่าเศาะฮี้
หฺ ใน เศาะฮี้หฺ อัล-ญามิอฺ 6149)

ท่านอิบनु กะซีร์เราะหิมะฮะฮุดลอลฮุ ได้อธิบายเพิ่มเติมอีกว่า
“หลักฐานข้างต้นนี้ได้บ่งชี้ถึงข้อห้ามที่รุนแรงและเป็นการข่มขู่ถึงผลร้าย
ของการเลียนแบบบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ทั้งในด้านคำพูดของพวกเขา

อิริยาบถหรือการกระทำของพวกเขา การแต่งกายของพวกเขา การ
เฉลิมฉลองของพวกเขา การปฏิบัติศาสนกิจของพวกเขา หรืออื่นๆ ที่
ศาสนาไม่บัญญัติให้แก่เราและไม่อนุญาตให้เราปฏิบัติมัน” (ตฟัสีร อิบนิ
กะษีร : 181)

ใช่แต่เท่านั้น ท่านอิบну กะษีร เราะหิมะฮ์ลุลลอฮุ ได้เล่าถึงพฤติกรรม
อันต่ำทรามของชาวยิวในการพลิกคำพูดจากคำที่ธรรมดามาในเชิงคำทอท่าน
เราะฮ์ลุลลอฮุ คีอิลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสลัลม ไว้อีกว่า “ชาวยิวกลุ่มหนึ่งเมื่อ
จะกล่าวทักทายท่านนบี คีอิลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสลัลม ซึ่งท่านอยู่กับ
ท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฮิฎัลลอฮุอันฮา และได้กล่าวว่า **السَّامُ عَلَيْكُمْ**
อัซสามุอะลัยกุม ซึ่งคำว่า “อัซ-สาม” ในภาษาอาหรับนั้นหมายถึงความ
ตาย ฉะนั้นคำๆ นี้หมายถึงว่า “ความตายจงประสบแต่ท่าน” พวกเขาใช้
คำนี้เพื่อหลอกหน้าว่าพวกเขากล่าวสลาม แต่ในความเป็นจริงแล้วพวกเขา
ไม่ได้ให้สลามแต่มีเจตนาที่จะคำทอท่านเราะฮ์ลุลลอฮุ คีอิลลัลลอฮุ
อะลัยฮิ วะสลัลม ท่านหญิงอาอิชะฮ์ได้ยืนยันดังกล่าวก็เลยได้ตอบกลับไป
ว่า **وَالْمَوْتُ وَالسَّامُ عَلَيْكُمْ** วะอะลัยกุมุสสาม วัล-เมาต “ก็ให้ความ
ตายและความหายนะจงประสบแต่เจ้าเช่นกัน” ท่านนบี คีอิลลัลลอฮุ อะ
ลัยฮิ วะสลัลม จึงกล่าวแก่ท่านหญิงว่าให้โต้ตอบพวกเขาด้วยวิธีการ
ที่ดีกว่า โดยให้กล่าวว่า **وَعَلَيْكُمْ** วะอะลัยกุม “และแต่เจ้าด้วย” (ตฟัสีร
อิบนิ กะษีร หน้า :180)

ทั้งนี้ การที่ท่านบี คีอิลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสลัลม สั่งให้โต้ตอบด้วย
วิธีการข้างต้นนี้ มิใช่หมายความว่าห้ามการประณามในการกระทำ
ของชาวยิวแม้แต่อย่างไร แต่วิธีการโต้ตอบที่ท่านเราะฮ์ลุลลอฮุ คีอิลลัลลอฮุ

อะลัยฮิ วะสลัลัม ได้นำเสนอให้แก่ท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะชะฎียัลลอฮุอันฮา นั้นก็เพื่อเป็นการโต้ตอบที่มีความรอบคอบ เพราะเราไม่รู้ว่าคุณเขาเจตนาอย่างไร ซึ่งการตอบว่า “วะอะลัยกุม” ถือเป็นคำที่ตอบกลับไปหาพวกเขาในทุกๆ นัย ถึงแม้ว่าพวกเขาจะตั้งใจใช้คำว่า “อัล-ลาม” หรือ “อัล-สลาม” ก็ตาม แต่ถ้าตอบว่า “วะอะลัยกุมสลาม วัล-เมาต์” ชาวยิวก็อาจจะใช้มันในการเบี่ยงเบินเจตนาธรรม์ของตนและอาจกล่าวอ้างได้ว่า “ปาว...ฉันกล่าวว่า “อัลลามอะลัยกุม” ต่างหาก พวกท่านมาด่าประณามเราได้อย่างไรกัน ?” ก็จะทำให้เราเป็นฝ่ายที่ผิด เพราะคำสองคำนี้มีความคล้ายคลึงกันมากจนแยกออกค่อนข้างยาก แต่ถ้าในกรณี คำที่พวกเขาใช้นั้นมีความชัดเจนว่ากำลังสื่อถึงอะไร เราก็สามารถที่จะได้ตอบพวกเขาได้โดยทันที ซึ่งในอัลกุรอานเองอัลลอฮฺ สุบหานะฮฺ วะตะอาลา ก็ได้โต้ตอบชาวยิวโดยทันทีทันใดเมื่อชาวยิวได้แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวโดยที่พวกเขาได้ใช้คำพูดที่เป็นการด่าทออัลลอฮฺอย่างชัดเจนว่า

﴿ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُوبَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا ... ﴾

(المائدة : 64)

ความว่า “และชาวยิวนั้นได้กล่าวว่า พระหัตถ์ของอัลลอฮฺนั้นถูกล่ามตรวน มือของพวกเขาต่างหากที่ถูกล่ามตรวนและพวกเขาได้รับละอนัต (การสาปแช่ง) เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาพูด ...” (สุเราะฮฺ อัล-มาอิดีฮฺ : 64)

ชัยคุมุหัมมัด บินศอลิหฺ อัล-มุญญิด หะฟีเซาะฮฺลลอฮฺ ได้กล่าวไว้ว่า “แท้จริงสิ่งที่เหล่าผู้เขลาขลาดและอาชญากรเหล่านั้นกระทำให้ลงไป ได้สร้างความเดือดร้อนแก่พวกเราและมุสลิมทุก ๆ คนที่หวังหันต่อศาสนา โดยการดูถูกเหยียดหยามท่านนบีของเราในขณะที่ท่านเป็นผู้

ประเสริฐสุดในแผ่นดินนี้ เป็นผู้นำของผู้คนตั้งแต่อดีตจนปัจจุบันทุกยุคสมัย ขออัลลอฮ์ประทานความจำเริญและสันติสุขแก่ท่านด้วยเถิด และนี่ก็คือการรอดตี ซึ่งไม่ใช่เรื่องแปลกแต่ประการใดที่จะพบเห็นได้จากพวกเขาเหล่านั้น เพราะพวกเขาเป็นผู้ฆ่าของเรื่องเหล่านี้อยู่แล้ว ถึงแม้ว่าการกระทำอันน่าเกลียดนี้ได้ย่ำยีหัวใจพวกเรา และได้เพิ่มความโกรธแค้นและเกลียดต่อพวกเขา และเราก็ปรารถนาที่จะไถ่ท่านเราะฮ์ฮุลลอฮ์ ด้วยตัวของพวกเราเอง กระนั้นเราก็ยังพบว่ามิมีมูลเหตุแห่งข่าวดีที่จะได้เห็นความพินาศและความล่มสลายของแผ่นดินของอาชญากรเหล่านั้น ซึ่งอัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٥﴾﴾ (الحجر : 95)

ความว่า “แท้จริงเราได้ปกป้องเจ้าจากบรรดาผู้เยาะเย้ยล้อเลียน(คือพระองค์จะทรงลงโทษด้วยผลตอบแทนที่สาสมกับการกระทำของพวกเขาเอง)” (สุเราะฮ์ อัล-หิจญรฺ : 95)

ดังนั้น อัลลอฮ์จะปกป้องศาสนทูตของพระองค์ให้รอดพ้นจากเหล่าผู้ดูถูกเหยียดหยามที่ชั่วร้ายเหล่านั้น และอัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ﴿٣﴾﴾ (الكوثر : 3)

ความว่า “แท้จริงผู้ที่ดูถูกเยาะเย้ย/เกลียดชังเจ้า คือผู้ที่ขาดวิน(หมายถึงไม่มีความดีงาม ไม่ประสบความสำเร็จ ไม่มีเกียรติและศักดิ์ศรี)” (สุเราะฮ์

อัล-เกาะษัร: 3) (จุดยืนของเราต่อการเยาะเย้ยล้อเลียนท่านนบีมุหัมมัด โดยชัยคุมุหัมมัด บินศอลิหฺ อัล-มุญญิด หน้า : 2)

อย่างไรก็ตามด้วยตำแหน่งและสถานะอันสูงส่งและมีเกียรติของท่านานบีมุหัมมัด คืออลัลลฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม จึงทำให้บรรดาอาชญากรผู้เยาะเย้ยถากถางในปัจจุบันเองก็ต้องยอมประกาศไว้ว่า

1. Michael Hart ได้กล่าวไว้ในหนังสือของเขา The 100 : A Ranking of the Most Influential Persons in History "100 บุคคลที่ทรงอิทธิพลตลอดกาล" (หน้า 13) เขาได้จัดให้านบีมุหัมมัดอยู่ในอันดับแรก "เพราะมุหัมมัด คือบุคคลเดียวที่ถูกบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์ที่ประสบความสำเร็จทั้งด้านทางโลกและด้านศาสนา"

2. George Bernard Shaw ชาวอังกฤษ เจ้าของงานเขียนชื่อว่า "มุหัมมัด" ที่ซึ่งผู้มีอำนาจในอังกฤษได้เฝ้ามันทั้ง เขากล่าวว่า "แท้จริงโลกนี้มีความต้องการนักคิดแบบมุหัมมัดแต่ว่าเป็นเพราะความมั่งงายและคลังโคลนในชาติพันธุ์ทำให้บรรดานักวิชาการศาสนาในศตวรรษกลางได้ป้ายสีมุหัมมัด พวกเขาได้วาดภาพของศาสนทูตมุหัมมัดเป็นสีเทา และพวกเขาหว่ามมุหัมมัดเป็นศัตรูของคริสเตียน แต่สำหรับฉันได้พบว่าศาสนามุหัมมัดมีหลายคำตอบ และฉันก็ได้พบว่าท่านไม่ได้เป็นศัตรูของคริสต์ แต่จำเป็นที่ต้องเรียกมุหัมมัดว่าเป็นผู้ปลดปล่อยสู่ความเป็นมนุษย์ และในความเห็นของฉันหากมุหัมมัดได้ปกครองโลกในวันนี้ แน่نونเขาจะแก้ปัญหาด้วยความสันติสุข ตามที่มนุษย์ชาติต่างเรียกร้องเพรียกหา"

3. Annie Besant กล่าวว่า "เป็นไปไม่ได้เลยกับผู้ที่ศึกษาชีวประวัติของนบิซาอหรับ และรู้วิถีชีวิตของเขาอย่างละเอียด นอกจากเขาจะรู้สึกนับถือกับนบิผู้นี้ว่าเขาเป็นศาสนทูตแห่งอัลลฮุผู้ยิ่งใหญ่"

4. Schabrak ชาวออสเตรเลียกล่าวว่า "แท้จริงมนุษยชาติมีความภูมิใจที่มีบุรุษอย่างมูฮัมหมัด เพราะว่าเราสามารถนำบทบัญญัติมาให้เราได้ตั้งแต่สิบกว่าศตวรรษมาแล้วในขณะที่ตัวเองอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ และพวกเราชาวยุโรปจะเป็นผู้ที่มีความสุขที่สุดหากเราได้ก้าวขึ้นเป็นเหมือนกับความสุขสุดของเขา"

5. นักบูรพาคดีชาวแคนาดา Dr. Zwemer กล่าวว่า "แท้จริงมูฮัมหมัดเป็นนักปฏิรูปที่มีความสามารถ มีวาทศิลป์และความเฉลียวฉลาด เป็นนักคิดผู้ยิ่งใหญ่ และไม่เป็นการบังควรที่พวกเราจะกล่าวหาพาดพิงท่านด้วยสิ่งที่ค้านกับคุณลักษณะเหล่านี้ อัลกุรอานที่เขานำมาและประวัติของท่านเป็นพยานได้อย่างดีถึงสิ่งที่เราอ้างนี้"

6. Thomas Carlyle นักปรัชญาชาวอังกฤษ ผู้ได้รับรางวัลโนเบล กล่าวไว้ในหนังสือ Heroes "วีรบุรุษ" ของเขาว่า "เป็นเรื่องน่าอายมากสำหรับผู้คนในยุคปัจจุบันที่กล่าวหาว่าศาสนาของอัลลอฮ์เป็นศาสนาจอมปลอมและนบีมูฮัมหมัดเป็นคนโกหกหลอกลวง ตลอดชีวิตของเราพบว่าเขามีความหนักแน่นทางอุดมการณ์ มุ่งมั่นอย่างแน่วแน่ ใจบุญและเมตตา ยำเกรง เปี่ยมด้วยศักดิ์ศรี อิสระ เป็นบุรุษผู้จริงจัง ขณะเดียวกันก็เป็นผู้ที่ใช้ชีวิตง่ายๆ อบอุ่น เป็นมิตรแก่ผู้ที่อยู่ร่วมและพบเห็น หน้าซ้ำอาจจะเป็นคนช่างหยอกเข้าในบางครั้ง เป็นคนที่ยุติธรรม ตั้งใจจริง ซาถุฉลาด ตัดสินใจฉับไว เหมือนว่าเป็นคนจุดเทียนที่คอยส่องแสงสว่างในยามกลางคืนอันมืดมิด เต็มเปี่ยมด้วยรัศมี เป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่โดยธรรมชาติ ไม่เคยผ่านโรงเรียน ไม่มีครู เพราะเขาไม่ได้มีความจำเป็นต่อสิ่งเหล่านั้นเลย"

7. Goethe กวีชาวเยอรมัน กล่าวว่า "เราชาวยุโรปตามนัยแห่งตัวตนของเราทั้งหมด ยังไม่มีทางที่จะเข้าถึงเหมือนที่มุฮัมมัดเข้าถึง และคงไม่มีใครสามารถล้ำหน้าเกินเขาได้ แท้จริงฉันได้ค้นคว้าถึงตัวอย่างอันสูงส่งสำหรับมนุษย์จากหน้าทั้งหลายในประวัติศาสตร์ และฉันได้พบว่าสิ่งนั้นมีอยู่ในตัวของศาสนทูตมุฮัมมัด เช่นนี้แหละที่สังฆกรรมควรจะต้องโดดเด่นและสูงส่ง เหมือนที่มุฮัมมัดประสบความสำเร็จในการสยบโลกทั้งผองภายใต้ถ้อยคำแห่งเตฮีด(ความเป็นเอกภาพของพระเจ้า)"

หากเป็นเช่นดั่งนั้น มันย่อมเป็นหน้าที่ของชาวโลกทั้งหมดโดยไม่มีทางเลือกอื่นอีก สำหรับพวกเขาที่ต้องยอมรับถึงความยิ่งใหญ่ของท่านบิหมัมมัด คืออัลลิลลอฮุ อะลยฮิ วะสลัลัม ในหมู่พวกเขาทั้งหมดให้อยู่เหนือความยิ่งใหญ่ใดๆ ต้องยอมรับถึงความประเสริฐของท่านเหนือความประเสริฐใดๆ ให้เกียรติแก่ท่านเหนือกว่าสิ่งใดทั้งหมด จำเป็นสำหรับชาวโลกทั้งผองที่จะต้องศรัทธาต่อศาสนของท่านบิหมัมมัด และต้องศรัทธาว่าท่านเป็นศาสนทูตคนสุดท้ายที่พระเจ้าส่งมา (จุดยืนของเราต่อการเยาะเย้ยล้อเลียนท่านบิหมัมมัด หน้า : 4-5)

อัลลลอฮุ สุบหานะฮะฮุ ะตะอะลา ได้ดำรัสอีกว่า

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٨﴾ لِّتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾ (الفتح : 8-9)

ความว่า "แท้จริงเราได้ส่งเจ้า (มุฮัมมัด) มาเพื่อเป็นพยานและผู้แจ้งข่าวดี(นั่นคือสวนสวรรค์สำหรับผู้ศรัทธา) และผู้แจ้งข่าวร้าย(นั่นคือนรก

สำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธา) เพื่อให้พวกเขาเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และเราะฮ์สูล
ของพระองค์ และให้พวกเขาทั้งหลายเป็นผู้ที่สนับสนุนช่วยเหลือ
ปกป้องท่าน และเคารพภักดีต่อท่าน และแช่ซ้องสดุดีพระองค์ทั้งใน
ยามเช้าและยามเย็น” (สูเราะฮ์อัล-ฟัตหฺ : 8-9)

อายะฮ์ข้างต้นนี้ ทำให้เราเข้าใจและได้รับรู้ดีกว่า อัลลอฮ์ สุบหานะฮ์
วะตะอะลา ทรงแย้งยันถึงภารกิจของผู้ศรัทธาทุกคนต่อท่านนบีมุหัมมัด
คืออัลลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม เช่นเดียวกันในบางอายะฮ์นั้นอัลลอฮ์ สุบหา
นะฮ์ วะตะอะลา กลับข่มขู่ผู้ศรัทธาถ้าไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ตามภารกิจในฐานะ
ที่เป็นมุสลิมแล้ว นั่นก็ไม่ใช่ว่าหมายรวมว่าท่านนบีมุหัมมัดจะขาดทุนหรือจะ
เสียหาย หรือจะไม่มีใครสนับสนุนปกป้องท่าน ดังที่พระองค์ได้ดำรัสว่า

﴿إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ﴾ (التوبة : ๔๐)

ความว่า “ถ้าหากพวกเขาไม่ช่วยเหลือเขา(ท่านนบีมุหัมมัด) ก็แท้จริงนั้นอัลลอฮ์
ได้ทรงช่วยเหลือเขา(ท่านนบีมุหัมมัด)มาแล้ว” (สูเราะฮ์ อัล-เตาบะฮ์ : 40)

นับเป็นสิ่งที่ชัดเจนว่าถึงแม้ว่าเราไม่ช่วยเหลือท่านนบีมุหัมมัด
คืออัลลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม แน่แท้ อัลลอฮ์ก็ทรงช่วยเหลือท่าน แต่มันเป็น
ภารกิจสำหรับประชาชาติอิสลามทุกคนผู้ที่สำคัญในบุญคุณของท่านนบีมุหัม
มัดต่างหากที่ต้องช่วยเหลือและปกป้องท่านนบีมุหัมมัด คืออัลลัลลอฮ์ อะลัยฮิ
วะสัลลัม สำหรับผู้ศรัทธาแล้วเมื่อเห็นท่านนบีถูกดูถูกเหยียดหยาม ข่มเหง
ล้อเลียน เขาจะนิ่งเฉยไม่ได้ คนที่เห็นท่านนบีมุหัมมัด ตกอยู่ในสภาพดังกล่าว

ย่อมเป็นสิ่งที่ไม่อาจปฏิเสธสำหรับเขาที่ต้องถวายชีวิต ทรัพย์สินเพื่อปกป้องท่านนบี มุหัมมัด คือลัลลอลอฮฺ อะลียฺฮิ วะสลัลัม

บัดนี้เราอาจจะไม่สามารถที่จะนำคนที่ดูถูกดูหมิ่นท่านนบีมุหัมมัด มาขึ้นศาลแล้วลงโทษเขาได้ แต่เราสามารถที่จะทำอะไรได้อย่างมากมายเพื่อปกป้องเกียรติศักดิ์ศรีของท่านนบีมุหัมมัด คือลัลลอลอฮฺ อะลียฺฮิ วะสลัลัม

ประการแรก เราต้องรำลึกถึงบุญคุณของท่านนบีมุหัมมัด คือลัลลอลอฮฺ อะลียฺฮิ วะสลัลัม โดยการฟื้นฟูสุนนะฮฺของท่าน ฟื้นฟูคำสั่งสอนของท่าน โดยการนำมาปฏิบัติในชีวิตของเราอย่างสมบูรณ์และเต็มที่ เพื่อประกาศให้ชาวโลกได้รับรู้ว่า การเยาะเย้ยและล้อเลียนท่านนบีนั้นย่อมไม่สัมฤทธิ์ผลอย่างแน่นอน แต่มันกลับทำให้มุสลิมยิ่งมีความเคร่งครัดในศาสนา ใฝ่พี่น้องผู้ศรัทธาทิ้งหลาย อยู่ไหนเล่าพรรคพวกของท่านนบี กลุ่มคนที่มีความห่วงแหนต่อท่าน และพร้อมที่จะประกาศก้องให้ชาวโลกรับรู้ว่าฉันเป็นมุสลิม ฉันจะไม่ยินยอมที่จะให้ใครมาดูถูก เหยียดหยามศักดิ์ศรีของท่านนบีมุหัมมัด คือลัลลอลอฮฺ อะลียฺฮิ วะสลัลัม โดยเด็ดขาด

ประการที่สอง เราต้องกลับมาศึกษาชีวประวัติของท่านนบีมุหัมมัด คือลัลลอลอฮฺ อะลียฺฮิ วะสลัลัม ผู้เป็นที่รักของเราอย่างเอาจริงเอาจัง กลับมาคิดว่าท่านนบีดำรงชีวิตอย่างไร นั่นแหละคือการแสดงจุดยืนอย่างชัดเจนที่พึงมีในตัวของเราทุกคน

ประการที่สาม เราต้องสั่งสอนให้ผู้คนในสังคมรับรู้ถึงสิทธิของท่านนบีมุหัมมัด คือลัลลอลอฮฺ อะลียฺฮิ วะสลัลัม ว่ามีอะไรบ้าง โดยการนำหนังสือชีวประวัติของท่านไปแจกจ่าย เรียกร้องผู้คนให้รับรู้ว่ามีใครคือท่านนบี

เนื่องจากคนส่วนมากในสังคมเรา ณ ปัจจุบัน ไม่ค่อยรู้จักท่าน แม้กระทั่งผู้ที่
เป็นมุสลิมเองก็ยังไม่ค่อยรู้จักข้อมูลที่แท้จริงของท่าน

ดังกล่าวนี้นี้ ก็เป็นหน้าที่ของเราที่ต้องศึกษาและบอกเล่าให้กับคน
อื่นๆ ให้รู้จักและรักท่านนี้ มุหัมมัด คือลัลลอลฮุ อะลัยยิ วะสลัลัม ให้เขาทำ
หน้าที่ในการปกป้องท่าน นั่นคือหน้าที่ขั้นต่ำที่เราสามารถจะกระทำได้ เพื่อ
เป็นการแสดงจุดยืนในการจงรักภักดีต่อท่าน ขอวิงวอนต่ออัลลอฮฺได้โปรดให้
เราทุกคนเป็นบรรดาผู้ศรัทธาที่ได้ยืนหยัดในหนทางของอัล-อิสลาม กตัญญูต่อ
ท่านนบีมุหัมมัด คือลัลลอลฮุ อะลัยยิ วะสลัลัม เป็นผู้ที่รักท่าน ห่วงแหนท่าน
อย่างแท้จริง และทำหน้าที่ในการสนับสนุน ปกป้องศักดิ์ศรีของท่านตลอดไป

คำสั่งต่อมาอัลลอฮฺ สุบหานะฮฺ วะตะอะลา ทรงแบ่งบัญชาให้บรรดาผู้
ศรัทธาสนองรับคือ “การเชื่อฟัง” ดังที่อัลลอฮฺได้กล่าวว่า **وَاسْمَعُوا** “และจงฟัง
สิ่งที่ได้ถูกกล่าวไป” ซึ่งเป็นเอกลักษณ์สำหรับบรรดาผู้ศรัทธานั้นเมื่อใดก็ตามที่
พวกเขาฟังในสิ่งที่อัลลอฮฺ สุบหานะฮฺ วะตะอะลา ได้ตรัสสั่ง พวกเขาก็จะ
ปฏิบัติตามโดยทันทีพลันจะกล่าวว่า **سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا** “เราได้ยินกันแล้ว และ
เราได้เชื่อฟังกันแล้ว” ซึ่งต่างจากชาวยิวเมื่อใดก็ตามที่พวกเขาฟังในสิ่งที่อัลลอ
ฮฺได้ตรัสสั่ง พวกเขาก็จะกล่าวว่า **سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا** “เราได้ยินกันแล้วและเราก็
ได้ฝ่าฝืนกันแล้ว” ดังที่อัลลอฮฺได้ด่าร้ายในเรื่องนี้ว่า

﴿مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِ ۖ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا
وَعَصَيْنَا ۖ وَأَسْمَعُ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِالسِّنِّهِمْ ۖ وَطَعْنَا فِي الدِّينِ ۖ وَلَوْ

أَتَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ وَأَنْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٦﴾ (النساء : ٤٦)

ความว่า “จากบางคนในหมู่ผู้เป็นยิวนั้น พวกเขาบิดเบือนบรรดาถ้อยคำให้เหออกจากที่ของมัน และพวกเขา กล่าวว่า เราได้ยินกันแล้วและเราก็ได้ฝ่าฝืนกันแล้ว และท่านจงฟังโดยที่มีไซ้เป็นผู้ได้ยิน และจงสดับฟังเราโดยบิดลั้นของพวกเขาและใส่ร้ายในศาสนา และหากว่าพวกเขา กล่าวว่า เราได้ยินกันแล้ว และได้เชื่อฟังกันแล้ว และท่านจงฟัง และมองดูเราเถิด ก็จะเป็นสิ่งดีกว่าแก่พวกเขา และเที่ยงตรงกว่า แต่ทว่าอัลลอฮ์ได้ทรงสาปแช่งพวกเขาเสียแล้ว เนื่องด้วยการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ศรัทธากัน นอกจากเพียงเล็กน้อยเท่านั้น” (สุเราะฮ์อัน-นิสาฮ์ : 46)

ฉะนั้น เพียงแค่เราเชื่อว่าอัลลอฮ์ทรงมี เชื่อว่าอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภิบาล มันยังไม่เพียงพอที่จะบอกว่าเราคือมุสลิม ถ้าหากเรายังไม่ศรัทธา ยังไม่เชื่อฟังในแง่มุมมองอื่นๆ ของบทบัญญัติที่อัลลอฮ์ทรงบัญญัติไว้ในคัมภีร์ของพระองค์ เพราะความแตกต่างระหว่างมุสลิมกับคนที่ไม่ใช่มุสลิมไม่ใช่ขึ้นอยู่กับเรื่องการเชื่อว่ามีผู้ทรงอภิบาล หรือเชื่อว่าอัลลอฮ์มี เพราะบรรดาคนปฏิเสธศรัทธาเขาก็มีความเชื่อในเรื่องนี้ ดังที่อัลลอฮ์ สุบฮานะฮ์ วะตะอาลา ได้ดำรัสในเรื่องนี้ว่า

﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾﴾ (لقمان : ٢٥)

ความว่า “และถ้าเจ้าถามพวกเขา ใครเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน แน่อนพวกเขาจะกล่าวว่า อัลลอฮฺ จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด) บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮฺ แต่ทว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้” (สุเราะฮฺลูกมาน : 25)

﴿وَلِينَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ (الزخرف : 87)

ความว่า “และถ้าพวกเขาถามพวกเขาว่า ใครเป็นผู้สร้างพวกเขา แน่อนพวกเขาจะกล่าวว่าอัลลอฮฺ แล้วทำไมเล่าพวกเขาจึงหันเหออกไปทางอื่น” (สุเราะฮฺ อัลซุคฺรฺฟ : 87)

เช่นเดียวกันความแตกต่างระหว่างมุสลิมกับผู้ที่ไม่ใช่มุสลิมไม่ใช่เกี่ยวกับเรื่องมารยาท หรือเรื่องความสะอาด เพราะมีคนที่ไม่ใช่มุสลิมจำนวนมากไม่น้อยที่มีมารยาทและมีความสะอาดมากกว่าคนที่เป็นมุสลิมด้วยซ้ำไป แต่ข้อแตกต่างที่ชัดเจนนั้นคือในชีวิตของมุสลิมนั้นไม่มีใครที่มีอำนาจอันกว้างขวาง ที่มีความสามารถ ที่มีอิทธิพลมากกว่าอัลลอฮฺ สุบหานะฮู วะตะอาลา สำหรับมุสลิมแล้วอำนาจของอัลลอฮฺย่อมเหนือกว่าอำนาจของบิดามารดา ผู้นำประเทศ เมื่อพระองค์ทรงบัญชาแล้ว เมื่อพระองค์ทรงสั่งสอนแล้ว ทรงชี้แนะแล้วย่อมมีอิทธิพล มีอำนาจในชีวิตของมุสลิมมากกว่าคนอื่น มุสลิมจะเชื่อฟัง น้อมรับและปฏิบัติตามอย่างไม่ลังเลใจและไม่รู้สึกความแคลงใจใดๆ ทั้งสิ้น

ท่านอับดุลญะรีร เราะหิมะฮ์ลลอฮุ ได้กล่าวว่า **واسمعوا** ในที่นี้หมายถึง “จงเชื่อฟังในสิ่งที่ถูกกล่าวให้แก่พวกเจ้า และสิ่งที่ถูกอ่านให้แก่พวกเจ้าที่มาจากคัมภีร์อัลกุรอานของพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า และพวกเจ้าจงจำและเข้าใจมัน” (ตฟสีร อัญญาอะบะรียะ หน้า 2/469)

และในช่วงท้ายของอายะฮ์นี้ฮัลลอลฮุ สุบหานะฮุ วะตะอาลา ได้เตือนสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วยการลงโทษอันเจ็บปวด เนื่องด้วยพฤติกรรมอันเลวทราม ไร้มารยาท และการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา ซึ่งฮัลลอลฮุได้กล่าวว่า

﴿وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (البقرة : 104)

ความว่า “และสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธ(ศรัทธาต่อฮัลลอลฮุ และเราะฮ์มุลลอฮุ) พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด” ขอให้ฮัลลอลฮุทรงปกป้องเราจากสิ่งนี้ด้วยเถิด อามีน

สารัตถะสำคัญที่ได้รับจากบทเรียน

- เนื่องด้วยตำแหน่งของท่านนบีมุหัมมัด ค็อลลัลลลอฮุ อะลัยฮิ วะสลัลัมที่สูงส่ง สำหรับผู้ศรัทธาแล้วเมื่อจะพูดหรือกล่าวถึงท่านก็ควรที่จะมีความระมัดระวังในการใช้คำพูด การคัดสรรคำพูดที่คู่ควรกับตำแหน่งของท่าน ย่อมเป็นสิ่งที่ต้องได้รับการเอาใจใส่ให้มากที่สุด
- แม้ว่าบรรดาชาวยิวและศัตรูอิสลามมักจะมีการใส่ร้าย ด่าทอ หรือเกลียดชังต่อท่านนบีมุหัมมัด ค็อลลัลลลอฮุ อะลัยฮิ วะสลัลัม ซึ่งมีมาตั้งแต่ในสมัยอดีตแต่เนื่องด้วยความสูงส่งของท่าน ก็ทำให้บรรดาอาชญากรผู้เยาะเย้ย

தாகถางในปัจจุบันก็ต้องยอมประกาศยอมรับในความสูงส่งในทุกๆ ด้านที่มีอยู่ในตัวท่าน

- เป็นหน้าที่สำหรับผู้ศรัทธาเมื่อท่านนบีถูกด่าทอ ใสร้าย หรือล้อเลียนที่พวกเขาต้องยอมเสียสละชีวิตและทรัพย์สินเพื่อปกป้องเกียรติและศักดิ์ศรีของท่าน

- การเป็นศัตรูระหว่างชาวยิวกับมุสลิมจะมีตราจบจนถึงวันกียามะฮฺ ฉะนั้นยอมเป็นภารกิจสำหรับผู้ศรัทธาที่ต้องตระเตรียมตัวเองให้พร้อมในทุกสถานการณ์ เพื่อนำชัยชนะกลับมาสู่อิสลาม

- ไม่เป็นที่อนุญาตสำหรับผู้ศรัทธาที่จะเลียนแบบบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ทั้งในด้านคำพูดของพวกเขา อิริยาบถหรือการกระทำของพวกเขา การแต่งกายของพวกเขา การเฉลิมฉลองของพวกเขา การปฏิบัติศาสนกิจของพวกเขา หรือกิจกรรมอื่นๆ ที่ศาสนาไม่บัญญัติให้แก่เราและไม่อนุญาตให้เราปฏิบัติ

- ความแตกต่างระหว่างผู้ศรัทธากับผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นมันไม่ใช่เป็นความแตกต่างในเรื่องของการเชื่อว่าพระเจ้านั้นมีจริง แต่มันเป็นความแตกต่างในการเชื่อฟังและการตอบสนองในคำสั่งสอนหรือบทบัญญัติของอัลลอฮฺต่างหาก

คำถามหลังบทเรียน

- ทุกๆ ครั้งเมื่อมีการเรียกร้องว่า “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย” เราได้มีการตอบสนองคำเรียกร้องนี้อย่างไรบ้าง?

■ ณ วันที่ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ถูกดูถูกเหยียดหยาม และล้อเลียน เราได้มีบทบาทในการปกป้องคุ้มครองเกียรติและศักดิ์ศรีของท่านอย่างไรบ้าง?

■ เราจะแสดงความรัก ความกตัญญูต่อท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ด้วยวิธีการใดบ้าง?

■ เราได้ตระเตรียมตัวเองในการเผชิญหน้ากับศัตรูอิสลามอย่างไรบ้าง?

■ ชีวิตของเรา ณ วันนี้ได้เปลี่ยนแปลงแบบอารยธรรมของชาวตะวันตกมากน้อยเพียงใดแล้ว และเราจะมีวิธีการป้องกันในการเผชิญหน้ากับอารยธรรมตะวันตกได้อย่างไรบ้าง?

■ ณ วันนี้เราได้ตอบสนองคำบัญชาหรือคำสั่งใช้ต่างๆ ของอัลลอฮ์ สุบหานะฮู วะตะอาลา อย่างสมบูรณ์แล้วหรือยัง ?

والله أعلم -

وصلی الله علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه وسلم والحمد لله رب العالمین